

Αποστάτησε η Εκκλησία; Κριτική σε μία κακόδοξη και βλάσφημη θέση

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Μία από τις πλέον διαδεδομένες και κοινές θέσεις που υποστηρίζουν οι διάφορες αιρετικές κινήσεις (Αντβεντιστές Ζ' Ημέρας, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Πεντηκοστιανοί, Παγκόσμια Εκκλησία του Θεού κ.α.) είναι και ο ισχυρισμός τους, ότι από τα χρόνια ιδίως του Μεγάλου Κωνσταντίνου, η Εκκλησία αποστάτησε, πλανήθηκε, νόθευσε την αρχική καθαρότητα του Ευαγγελίου και υιοθέτησε αντιευαγγελικές διδασκαλίες και πρακτικές.

Το επιχείρημα, αν και είναι κακόδοξο και βλάσφημο τόσο ως προς την σύλληψή του όσο και ως προς το περιεχόμενό του είναι κοινό στις διάφορες αιρετικές κινήσεις και πολύ χρήσιμο για τους σκοπούς τους.

Είναι ένα είδος ψευδεπίγραφου ανιστόρητου άλλοθι που εξυπηρετεί κάθε αιρετική κίνηση που το χρησιμοποιεί, να δικαιολογεί την ύπαρξή της ή τις διάφορες κακοδοξίες της. Αυτοδιαφημίζονται, ότι αποτελούν αυθεντικές εκφράσεις του αρχέγονου χριστιανισμού και ότι διατηρούν αναλλοίωτο το Ευαγγέλιο από τις υποτιθέμενες μεταγενέστερες προσθήκες που εισήγαγαν αποστάτες ιερωμένοι.

Άλλες χρησιμοποιούν τον κακόδοξο και βλάσφημο ισχυρισμό περί αποστασίας της Εκκλησίας, για να δικαιολογήσουν την παρουσία του προσδιορισμού «αποστολική» στην ονομασία τους μαζί με διάφορες άλλες δοκησίσοφες δικαιολογίες. Έτσι αντιλαμβανόμαστε γιατί όλες οι νεώτερες αιρετικές κινήσεις ισχυρίζονται, ότι αποτελεί κάθε μία την μοναδική αυθεντική Εκκλησία επί της γης.

Ο αιρετικός και παράλογος αυτός ισχυρισμός αναδεικνύει ταυτοχρόνως και ένα άλλο θεμελιώδες γνώρισμα αυτών των κινήσεων για το πόσο προβληματικός είναι ο τρόπος που κατάνοούν και ερμηνεύουν τον όρο Εκκλησία. Απουσιάζει ολότελα από τις διάφορες αιρέσεις η κατανόηση, η αίσθηση του πλούτου και του βάθους του μυστηρίου της Εκκλησίας ως Σώματος Χριστού.

Σ' αυτές έχει, κατά τρόπο παραμορφωτικό, αντικατασταθεί η θεώρηση του μυστηρίου της Εκκλησίας με την κατάνοσή του απλώς ως μιάς κοινότητας πιστών, ένα είδος, δηλαδή, σωματείου ευσεβών. Η διαφορά όμως μεταξύ Σώματος Χριστού και κάποιου σωματείου πιστευόντων (πως άραγε ;) στον Χριστό είναι τεράστια.

Ας αξιολογήσουμε όμως από ορθόδοξου πλευράς τον ισχυρισμό των αιρέσεων περί αποστασίας της Εκκλησίας. Σύμφωνα με την ορθόδοξη πίστη μας η Εκκλησία ως Σώμα Χριστού, και όχι ως κάποιο θρησκευτικό σωματείο, δεν μπορεί ποτέ να πλανηθεί και να αποστατήσει. Γιατί; Μας απαντά η ίδια η Αγία Γραφή.

Η Εκκλησία δεν μπορεί ποτέ να αποστατήσει και να πλανηθεί γιατί είναι στο διηνεκές οντολογικά και αδιάρρηκτα συνδεδεμένη με το πρόσωπο του Χριστού (Ματθ. 16, 18) καθώς αυτός αποτελεί κεφαλή του Σώματός της (Εφεσ. 5, 23. Κολ. 1, 18. 1,24).

Η Εκκλησία δεν μπορεί ποτέ να αποστατήσει και να πλανηθεί γιατί ως Σώμα Χριστού είναι: α) « αγία και άμωμος », « μη έχουσαν σπίλον ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων (Εφεσ. 5, 27), β) « στύλος και εδραίωμα της αληθείας» (Α΄ .Τιμ. 3, 15), γ) είναι μονίμως παρόν στη ζωή της και καθοδηγείται από το Πανάγιο Πνεύμα, που είναι «το Πνεύμα της αληθείας» και την οδηγεί, κατά τους αψευδείς λόγους του Κυρίου, «εις πάσαν την αλήθειαν » (Ιωαν. 16, 13) .

Την πραγματικότητα αυτή την προσδιορίζει κατά τρόπο μοναδικό ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγοντας ότι η Εκκλησία: « μένει χάριτι Χριστού διηνεκώς ασφαλής και ακράδαντος, εστηριγμένη παγίως ος επεστήρικται η αλήθεια. Και γαρ οι της του Χριστού εκκλησίας της αληθείας εισί·και οι μη της αληθείας όντες ουδέ της του Χριστού εκκλησίας εισί »(Αναίρεσις Γράμματος Ιγνατίου Αντιοχείας, 3).

Αφού είδαμε γιατί είναι κακόδοξος και αντιγραφικός ο ισχυρισμός των διαφόρων αιρετικών κινήσεων ότι από μία ιστορική εποχή και μετά η Εκκλησία δήθεν αποστάτησε και πλανήθηκε, να δούμε γιατί αυτός ο ισχυρισμός είναι και βλάσφημος. Είναι βλάσφημος γιατί παρουσιάζει τον Χριστό να ψεύδεται.(!!!) Αν η Εκκλησία πλανήθηκε και αποστάτησε τότε σημαίνει: i) ότι υπερίσχυσε της Εκκλησίας ο Διάβολος και δεν αληθεύουν οι λόγοι Του, ότι « πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής »(Ματθ. 16, 18), ii) δεν αληθεύουν οι λόγοι Του, «ιδού εγώ μεθ' υμών ειμι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος » (Ματθ. 28, 20) αφού την εγκατέλειψε και έπεσε σε αποστασία και iii) δεν αληθεύουν οι λόγοι Του, ότι θα την οδηγή το Άγιο Πνεύμα «εις πάσαν την αλήθειαν » (Ιωάν. 16, 13).

Η βλασφημία όμως, ότι ο Χριστός ψεύδεται, φυσική συνέπεια ισχυρισμού διαφόρων αιρετικών κινήσεων, μόνο ως καρπός και γνώρισμα δαιμονικής εμπνεύσεως μπορεί να θεωρηθεί. Για μία ακόμη φορά αποδεικνύεται, εν προκειμένω, επίκαιρος ο Άγιος Αμφιλόχιος Ικονίου, ο οποίος εκφράζοντας όλη την πατερική εκκλησιαστική παράδοση υπογραμμίζει ότι: « Ο καθηγητής πασών των αιρέσεων εστιν ο διάβολος » (Κατά Αποτακτικών, 2).

<https://bit.ly/3hZzYuR>